

dy skarbowe podatków bezpośrednich i opłat skarbowych w okręgach izb skarbowych w Grudziądzu i Poznaniu otrzymują nazwę: „urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych”, urząd zaś wymiaru należności w Krakowie i Lwowie — nazwę: „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego w Krakowie” oraz „urząd skarbowy do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego we Lwowie”.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie odnośnie do postanowień § 8 z dniem 1 maja 1925 r., zaś odnośnie do postanowień § 1—7 z dniem 1 września 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

264.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu i Kolei

z dnia 18 marca 1925 r.

w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) i art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 118 poz. 1065) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 przepisów o opłatach stemplowych od dokumentów przewozowych, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 300) oraz ustęp pierwszy rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 28 kwietnia 1924 r. w sprawie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 37 poz. 402) uzupełnia się przepisem następującym:

„Jeśli nadawca wysyła towar do stacji położonej zagranicą za bezpośrednim listem przewozowym, winien uiścić opłatę stemplową przez naklejenie znaków stemplowych odpowiedniej wartości na liście przewozowym, które stacja nadawcza kasuje stemplem ekspedycyjnym (datownikiem)”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyska*

265.

Rozporządzenie Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 marca 1925 r.

w sprawie stosunku organów inspekcji pracy do organów służby zdrowia władzy administracyjnej I instancji.

Na podstawie punktów 3 i 4 art. 15 dekretu tymczasowego o urządzeniu i działalności inspekcji pracy z dnia 3 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 5 poz. 90), art. 1 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) i punktu 4 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9 poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejscowościach, gdzie niema dostatecznej liczby lekarzy inspekcji pracy, inspektorzy pracy w razie potrzeby współdziałania lekarskiego w sprawach higieny pracy zwracają się do władz administracyjnych I instancji (lekarzy powiatowych).

§ 2. Władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy), współdziałając z inspektorem pracy, może na wezwanie inspektora pracy lub z własnej inicjatywy zwiedzać zakłady pracy, w szczególności zaś oglądać pracownie i narzędzia, badać pracowników i surowce — w miarę możliwości wspólnie z inspektorem pracy.

O zauważonych przez siebie brakach w zakresie higieny pracy władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) zawiadamia właściwego inspektora pracy, załączając jednocześnie wniosek o wydanie przez inspektora stosownych zarządzeń.

W razie niewydania zarządzeń zgodnie z wnioskiem władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego) inspektor pracy winien o tem piśmiennie przy wyłuszczeniu motywów odmowy zawiadomić władzę administracyjną I instancji, która może zażądać, by jej wniosek był rozpatrzony i rozstrzygnięty wspólnie przez okręgowego inspektora pracy i właściwą władzę administracyjną II instancji. Gdyby porozumienia nie osiągnięto, sprawę rozstrzyga ostatecznie Minister Pracy i Opieki Społecznej wspólnie z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. W wypadkach nagłych, które narażają na poważne niebezpieczeństwo zdrowie pracowników lub sąsiednich mieszkańców, władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) może wydać bez porozumienia z inspektorem pracy tymczasowe konieczne zarządzenia higieniczne, zawiadamiając o nich bezzwłocznie właściwego inspektora pracy.

§ 4. Rozporządzenia i przepisy w sprawach higieny pracy będą wydawane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych, a w zakładach, podlegających bezpośrednio innym ministrom w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 5. W razie potrzeby badania surowców, produktów, powietrza, pyłu i gazu w zakładach pracy